

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112208430
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112208430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Kočišovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Slávky Maruščákovej v právnej veci žalobcu: X.. I. I., nar. XX.X.XXXX, K. 5, XXX XX J., zast. JUDr. Petrom Kleinom, advokátom, Kukučínova 7, 040 01 Košice, proti žalovanému: A-T. s.r.o., N. 4, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, zast. spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 36 588 725, o zaplatenie 1.852,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 1.10.2013, č.k. 26Cb/45/2012-191 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 107,24 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 1.068,60 eur.

Uviedol, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.852,49 eur so 17% úrokom z omeškania od apríla 2009 do zaplatenia, titulom neuhradenia ceny za odpracované hodiny a benzín. So žalovaným uzatvoril zmluvu o poskytovaní služieb, na základe ktorej poskytoval žalovanému služby inštruktora pre praktický výcvik vodičského kurzu. Odmena bola dohodnutá vo výške 1,99 eur za vyučovaciu hodinu.

Žalovaný so žalobcom nesúhlasil. Potvrdil, že uzavrel so žalovaným dňa 1.1.2009 zmluvu o poskytovaní služieb, žalobca služby prestal poskytovať 31.7.2009 a k tomu dňu došlo k ukončeniu zmluvy. Po 31.7.2009 žalobca už služby neposkytoval. K ukončeniu spolupráce došlo z dôvodu opakovaného porušovania povinnosti žalobcom. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi zaplatil odmenu za vyučovacie hodiny v období január - júl 2009 celkovo 3.004,- eur a tiež náklady za spotrebované pohonné hmoty 2.433,92 eur. Predložil súdu faktúry za január až júl 2009 a tvrdil, že faktúra za august 2009 mu nebola doručená. Ako vyplýva z predložených faktúr žalobca účtoval žalovanému odmenu za 1 hodinu 4,- eura, čo je v rozpore so zmluvou, teda požadoval plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol.

Po citovaní ustanovení vyhl. č. 349/2005 Z.z. konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytovaní služieb v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorej predmet bol jasne, zrozumiteľne a dostatočne určený.

Na zmluve predloženej žalobcom nebol uvedený dátum. Žalobca tvrdil, že činnosť pre žalovaného vykonával od 1.1.2009, ale zmluva mu bola doručená až vo februári 2009. Žalovaný uviedol, že zmluva bola uzavretá 1.1.2009 a podľa predložených faktúr to bolo 2.1.2009. Vzhľadom na tvrdenia žalobcu, že činnosť pre žalovaného vykonával od 1.1.2009 a na faktúrach uviedol dátum 2.1.2009, súd neuveril jeho tvrdeniam a doručení faktúry vo februári 2009. Mal za to, že zmluva bola uzavretá 1.1.2009, keďže činnosť žalobca vykonával od toho dátumu.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca na základe uzavretej zmluvy vykonával pre žalovaného činnosť od 1.1.2009 do 31.7.2009. Súdu nebolo preukázané, že by žalobca vykonával činnosť aj v auguste 2009. Ako prílohu faktúry č. XX/XXXX za mesiac august žalobca predložil zoznam odjazdených hodín, podľa ktorého Adam D. odjazdil 3 hod, Ing. D. 2 hod, p. I. 3 hod. a p. N. 1 hod, čo je spolu 9 hod.. Podľa žalovaným predložených osvedčení o absolvovaní kurzu Matej N. ukončil kurz 29.6.2009, Maroš I. 1.6.2009, Emil D. 1.6.2009 a Adam D. 1.6.2009. Menovaní ukončili kurz pred augustom 2009, teda nemohli jazdiť v rámci výcviku so žalobcom v auguste 2009.

V zmluve o poskytovaní služieb uzavretej medzi účastníkmi bola odmena dohodnutá vo výške 1,99 eur za vyučovaciu hodinu. Žalobca vo všetkých faktúrach vystavených žalovanému vyúčtoval svoju odmenu v rozpore so zmluvou. Iná dohoda o odmene okrem zmluvnej súdu nebola preukázaná.

Žalovaný tvrdil, že za obdobie od 1.1.2009 do 31.7.2009 uhradil žalobcovi za vyučovacie hodiny 3.004,- eur a za pohonné hmoty 2.433,92 eur. Žalobca tieto tvrdenia nepoprel. Uviedol len, že za celé obdobie vykonávania činnosti pre žalovaného mu bola vyplatená suma 4.011,- eur (za január 1.420,- eur : 720,- eur za prácu a 700 za benzín, za február 300,- eur za prácu a 300,- eur za benzín, za marec 200 eur za prácu a 200,- eur za benzín, za apríl 200,- eur za prácu a 200,- eur za benzín, za máj 200,- eur za prácu a 250,- eur eur na benzín, za jún 100,- eur za prácu a 117,- eur za benzín, za júl 224,- eur za prácu, za august 300,- eur za prácu).

Žalobca nepredložil súdu dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o úhradách zo strany žalovaného a o nevyplatených nárokoch.

Citoval ust. § 120 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalobca svoje tvrdenia nepreukázal súdu. Nepreukázal, že by odovzdal žalovanému vyplnené výkazy o prevádzke výcvikového vozidla, ani záznamy o priebehu a obsahu praktického výcviku. To, že nefakturoval v súlade so zmluvou sumu za vyučovacie hodiny, uznal sám na pojednávaní 29.11.2013. Na to, aby žalobca v konaní uspel, bol povinný preukázať, že odučil viac hodín a prejazdil viac kilometrov, než mu bolo uhradené. Žalobca tvrdil, že sumu za benzín určil na základe výpisu z bankového účtu, kde sú uvedené platby za benzín. Nepreukázal, že tento bankový účet je jeho účtom. Nepreukázal, že práve tento benzín spotreboval počas práce pre žalovaného.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca svoje tvrdenia nepreukázal. Na základe toho súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 1.068,60 eur, t.j. za 10 úkonov po 81,33 eur s DPH (prevzatie, písomné podanie 10.8.2012, 9.10.2012, účasť na pojednávaniach 21.9.2012, 20.11.2012, 29.1.2013, 5.4.2013, 24.5.2013, 6.9.2013, 1.10.2013) a režijný paušál 5 x 7,63 + DPH a 5 x 7,81 eur + DPH podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. c/,d/,e/ O.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 1.852,49 eur a náhradu trov konania.

Uviedol, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o poskytovaní služieb v zmysle ust. § 269 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Podľa zmluvy mu mal žalovaný vyplácať odmenu vo výške 1,99 eur za vyučovaciu hodinu. Podľa jeho názoru v konaní preukázal, že si svoje povinnosti splnil a nárok na odmenu je opodstatnený. Predložil dôkazy, ktoré preukazovali jeho pohľadávky voči žalovanému. Žiada preto, aby odvolací súd zákonne preskúmal, či sa v konaní preukázalo, že má na odmenu nárok.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že účastníci uzatvorili 1.1.2009 zmluvu o poskytovaní služieb. Žalobca prestal žalovanému poskytovať služby k 31.7.2009. Žalovaný do 31.7.2009 preplatil žalobcovi všetky nákupy pohonných hmôt, o ktoré požiadal a predložil originály bločkov.

K predloženému výpisu z účtu majiteľky Radka I. za obdobie 1.4.2009 do 31.7.2009 uvádza, že z neho nie je možné určiť, že pohonné hmoty nakupoval žalobca a v súvislosti s poskytovaním služieb žalovanému.

Správne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení, že žalobca prílohou k faktúre č. 22/2009 nepreukázal svoje tvrdenie, že pre žalovaného vykonával služby aj v auguste 2009, keďže tam uvedení účastníci kurzu kurz ukončili pred augustom 2009.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že bola dohodnutá odmena 4,- eurá za vyučovaciu hodinu 60 min, poukazuje na odôvodnenie rozsudku, kde je správne konštatované, že bola jasne dohodnutá odmena 1,99 eur za vyučovaciu hodinu v rozsahu 45 min, inú dohodu o odmene žalobca nepreukázal.

Žalobca v konaní nepreukázal rozsah poskytnutých služieb a množstvo spotrebovaných pohonných hmôt, nepreukázal, že odučil viac hodín a prejazdil viac kilometrov, než mu bolo zaplatené.

K odvolacím dôvodom žalobcu uviedol, že ich žalobca bližšie neuviedol. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 107,24 eur na účet právneho zástupcu.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci správne zistil skutkový stav veci, dôkazy vykonal a hodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. vec správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa.

Vzhľadom na odvolanie žalobcu odvolací súd uvádza, že zo spisového materiálu vyplýva, že žalobca si uplatnil zaplatenie sumy 1.852,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% odo dňa omeškania (od apríla 2009) do zaplatenia.

Uviedol, že so žalovaným písomne uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej poskytoval služby inštruktora pre praktický výcvik vodičského kurzu. Podľa zmluvy mu mal žalovaný vyplácať odmenu vo výške 1,99 eur za vyučovaciu hodinu (45 min), ktorú mal fakturovať po ukončení kalendárneho mesiaca so splatnosťou do 7 dní od predloženia faktúry. Keďže sa tak vo všetkých prípadoch nestalo, vyzval žalovaného na zaplatenie, čo odmietol. Ako dôkaz pripojil faktúry č. 14/2009, č. 16/2009, č. 19/2009 a č. 22/2009. Navrhol zaviazat žalovaného

na sumu 832,49 eur za benzín a za odpracované hodiny 1.020,- eur, spolu 1.852,49 eur s úrokom z omeškania.

Žalovaný tvrdil, že zaplatil žalobcovi odmenu za vyučovacie hodiny poskytnuté od januára do júla 2009 celkovo v hodnote 3.004,- eur a tiež náklady na pohonné hmoty v sume 2.433,92 eur na základe predložených bločkov v bankovaní. Predložil faktúry, z ktorých vyplýva, že žalobca účtoval odmenu za hodinu poskytovaných služieb 4,- eurá, čo je v rozpore so zmluvou. Ďalej namietal, že faktúra č. 22/2009 mu nebola doručená a žalobca v nej požaduje plnenie za august 2009, na ktoré mu nárok nevznikol, pretože v auguste 2009 už služby žalobcovi neposkytoval.

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo vykonávané rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o poskytovaní služieb, na základe ktorej žalobca poskytoval služby inštruktora pre praktický výcvik vodičského kurzu a spracovanie zodpovedajúcej dokumentácie. Zmluvné strany sa dohodli na odmene vo výške 60,- Sk / 1,99 eur za vyučovaciu hodinu (45 min) a o poskytnutí zálohy na nákup pohonných hmôt vo výške 1.500,- Sk / 49,79 eur na žiaka, a to 50% pri začatí praktického výcviku a 50% po čerpaní prvej zálohy s tým, že dodávateľ bude práce fakturovať po ukončení kalendárneho mesiaca so splatnosťou 7 dní od predloženia faktúry.

Z predložených faktúr vyplýva, že žalobca za poskytnuté služby účtoval žalovanému 4,- eurá za hodinu, pritom nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k zmene zmluvnej dohody, ktorá bola 1,99 eur za vyučovaciu hodinu. Faktúrou č. XX/XXXX fakturoval služby poskytnuté v auguste 2009 a v konaní nebolo preukázané, že v auguste 2009 žalobca služby žalovanému poskytol. Žalobca teda nepreukázal, že mu žalovaný nezaplatil za poskytnuté služby uplatnenú sumu. Pokiaľ ide o preukazovanie platieb za pohonné hmoty výpisom z účtu v banke, je potrebné poukázať na to, že žalobcom predložený účet je F. Študentský účet na meno Radka I., kpt. Nálepku XX, J. a žalobca nepreukázal, že ide o jeho účet a že ním platil benzín na prácu vykonávanú pre žalovaného.

Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď na základe uvedených skutočností žalobu zamietol, keďže žalobca svoje tvrdenie nepreukázal.

Z predložených a vykonaných dôkazov súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 1.10.2013 vyplýva, že súd prvého stupňa poučil prítomných účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a pred vyhlásením uznesenia, ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené, prítomní účastníci zhodne predniesli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Keďže na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolací súd sa preto zaoberal len rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu zo dňa 27.11.2013.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon

právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 81,33 eur + režijný paušál 8,04 eur + DPH 17,87 eur, spolu 107,24 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.